

tat de tots els exàmens, indicant l'orientació terapèutica.

La tarifa hom diu que és calculada el doble de les establertes per una visita d'especialista o un costós anàlisi de laboratori. Pel malalt té l'avantatge de què sap ja el que pot costar-li un examen complet, amb independència de visites i anàlisis, el metge sap, també, que podrà indicar qualsevol examinació sense perjudici a la butxaca del malalt.

Com sigui que els malalts enviats per tal d'ésser diagnosticats han estat aquells en els quals calia fer-se anàlisis diversos i examinacions diferents, el servei establert ha procurat més aviat pèrdua que guany, per més que, donat el poc temps que funciona (novembre 1931), no permet encara un juí definitiu. Els ingressos per aquest servei van: la meitat als metges, i l'altra meitat per despeses no professionals.

Hom ha remarcat, però, que molts malalts que haurien ingressat a l'hospital havien emprat el nou servei; en aquest sentit hi ha hagut el guany de menys despeses a l'hospital, i l'altre de temps no perdut, en l'estada hospitalària, pel malalt.

LA RELACIÓ DEL INDIVIDU AMB LA SOCIETAT COM PROBLEMA PSICOLÒGIC.

En una de les darreres sessions de la "Medical Society of Individual Psychology", de Londres, el Dr. Leonard Seif, de Munich, presentà una interessant comunicació, en la qual es discuteix l'esmentat tema.

La relació de l'individu amb la societat—digué el Dr. Seif—és el problema central de la psicologia individual. Tota ciència té un objecte. En la psicologia individual l'home és considerat com un ésser humà o col·lectiu. Investiga si els actes d'un home són els d'un consemblant dels altres o els d'un adversari dels altres. La realitat, en tant que bastiment de la vida, està íntimament relacionada amb cada un dels aspectes en què la tasca de la vida pot ésser dividida, és a dir, societat, treball i sexe.

Després de discutir aquestes qüestions, el doctor Seif entrà a considerar la part que juga l'absoluta indefensió de l'infant en el desenvolupament de la tendència innata a sobrepujar el seu

ardorós sentit d'inferioritat". En tant que el creixement i les realitzacions redueixen l'abís que separa l'infant dels seus encontorns, els seus interessos personals i egoistes tendeixen a minvar; en aquesta via es fa possible alguna harmonia entre interessos personals i els socials. Tractà dels factors que favoreixen el desenvolupament i del paper que té la mare produint una atmosfera favorable a la producció del coratge i de la confiança en si mateix.

Les dues paraules, coratge i societat—digué el Dr. Seif—són característiques de la psicologia individual. Especialment important és el coratge, car, sense ell, no és possible un autèntic sentiment social. Com punt de mira per a distingir els individus, el coratge és millor que la intel·ligència, l'estètica o la moral.

La intel·ligència de l'individu coratjós és completament diferent de l'individu ansiós o temorenc que sempre pregunta: Què pensa de mi la gent? Sóc grat als altres? i així per l'estil. El punt de vista egotista té especial tendència a donar-se quan hi ha una inferioritat orgànica, o en els casos en què els pares no han comprès l'infant i l'han tractat malament. El mateix el mimar que reprendre els infants estimula la susceptibilitat excessiva. En el primer cas, sempre espera allò que creu que és el seu dret; en el segon vol allò que mai no ha tingut.

El Dr. Seif indicà els mitjans pels quals la confiança promou una saludable relació entre l'individu i la societat, en tant que un sentiment de deficiència va associat amb el fet de tendències neuròtiques, psicològiques o criminals. Acabà considerant com anhel de la psicologia individual, augmentar el coratge i la confiança dels individus, per tal de crear un món més digne d'ésser viscut.

A algunes de les objeccions fetes al seu treball el Dr. Seif contestà dient que el sentiment social era innat; que en el curs del seu tractament l'individu aprèn a ésser allò que realment és, però que no ha tingut la sort de desenvolupar-se; que els neuròtics volien donar l'apariència de cooperació; que la psicologia individual és un dels millors puntals d'una ferma sociologia, i que l'amor veritable va associat amb la confiança en els altres.